

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری مآل ایران

شماره ثبت کتاب

مؤلف

مترجم

شماره قفسه

۵۱۳ هـ ۸۲۴

۵۵۵۸

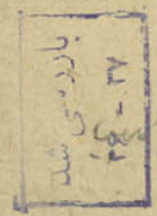
۱۳۷۱۴

بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم

اقول وزاد في السنة
 وفق له اكرم
 انما اعطيك ورضائي
 السبقية السبقية
 ورضائي السبقية
 باجي رويان
 موهبة اعطاه
 في ثمنه الف الف
 دينار من الذهب
 فمعه انا
 رجب الماسية
 حشر اليها
 فقال له

۸۱۲۴
 ۱۳۷۱۶

مستند

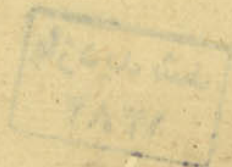
مازید شد
 ۱۳۸۳

مازید شد ۱۳۸۰

نشان خورشید

۶۲

بسم الله الرحمن الرحيم
اما بعد حمد خدا را که روشن گرداننده دلها عاشقان را بنور محبت
و بلند مرتبه و درجه کتبیه معارف از انوار معرفت و صلوات حضرت
خاصه موجود است انچه میخواهم در این صحنه علی الله علیه السلام که مقصود از
افزایش مسجود است مظهر اوست ضعیف اند و الله و مسلم که گفته میشود که
چون دین شده بعضی طالبان نظم و دیوان فراموش عاقل و قدس الله سره
مشکل میشود و در میان بعضی لغات محتاج میباشد بنابران بواسطه
بعضی لغات جمع آورده شده ایشان را فایده باشد و الله و مسلم
الا تمام **باب الف** بسم اعظم نام باری تعالی است که اینها میباشد
بزرگ است اعمال جمع علی بعضی کار کردن در این باب اطلاع انچه جمع
طافان کند لغات بالمد لانا الله و الله اعلم انچه از اجزای الفتح مذکور است
قرار گرفته ان یکا و یعنی اینها فرستاده شود و احتمال قبول کردن و برداشتن

بسم الله الرحمن الرحيم
اما بعد حمد خدا را که روشن گرداننده دلها عاشقان را بنور محبت
و بلند مرتبه و درجه کتبیه معارف از انوار معرفت و صلوات حضرت
خاصه موجود است انچه میخواهم در این صحنه علی الله علیه السلام که مقصود از
افزایش مسجود است مظهر اوست ضعیف اند و الله و مسلم که گفته میشود که
چون دین شده بعضی طالبان نظم و دیوان فراموش عاقل و قدس الله سره
مشکل میشود و در میان بعضی لغات محتاج میباشد بنابران بواسطه
بعضی لغات جمع آورده شده ایشان را فایده باشد و الله و مسلم
الا تمام **باب الف** بسم اعظم نام باری تعالی است که اینها میباشد
بزرگ است اعمال جمع علی بعضی کار کردن در این باب اطلاع انچه جمع
طافان کند لغات بالمد لانا الله و الله اعلم انچه از اجزای الفتح مذکور است
قرار گرفته ان یکا و یعنی اینها فرستاده شود و احتمال قبول کردن و برداشتن

اگر چه با اکثر کرامت بسین بار و در گرد ایندین ای حامدین از خلاصه
 بسین اما در الصمان علی ای تاوان انور و روشن ترا حیا با اکثر
 کرد ایندین از فی نهما را امتحان با اکثر از مایشان ای بر که اجد
 با الفتح جمع چه بیسی تو انتصاب با اکثر انتصاب بسین اندر جمع
 اشوب با المده شور و غوغا انسان حکایت کند شایع ای ما بینا
 است در ملک با و عظمی است از بسید و و شایع
 بازند و بر روی میمانند باز پانمانند و از میگویند میگویند این
 گویو و در که چشم افروز در بریده ایوان حق و خاندن چشم
 با الفتح بر تر از او در و در کسبی که شایع ای اکاهین است
 با الفتح با لوت مولد غوان کل است سرخ اغوشن با الفتح و المده
 و زنده این رسم نهادن نیز کوخنده ارباب اصحاب اعراب
 اندوه و غم آخر سرخ ترا خطراب با اکثر شایع با المده خدا تو
 مار بر که بی اثر و اما ان جمع و وقت ملک با الفتح خطاب با و شاه
 که در شیر از باشد الحاج با اکثر عنوان انسان با الفتح بوبت زغال
 خست که در و در و میان بنده اعلی امید و استن اسان با الفتح
 بنیا و ابد همیشه الله اکبر نام گوشت که در شیر از هر که در برابر الله
 اکبر گوید و از و خسته لطیف پروان اده است ایام روزگار و روزگار
 انکار با الفتح کاف بر سی بر شیل الطاف هم با اینها است بر فارسی بر تو را
 گویند و سکله از خرد و شرافت زیر مهر سلیمان آخرین مدح و شایع و دعا

اشعار

نقص

(Faint, mostly illegible handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.)

بنک کسی را و از آفرین است با الفخ ناج افسوس سحر و دروغ ابرام
 ستود با الکس و درون و نیز عیسی عیسی با الفخ اسامیده و امرو
 احوال فرد که شین است بظهار طبعی کرون و بعضی نقوش و بارش
 و نیز طبع را امد است اقلیم و لایست الفخ با الکس و امدین کون
 و جنایه یعنی سخن گفتن است بخار با الکس طبع خبر کردن المنة انی شکر
 اسرار با الفخ سر اخصار با الکس کونه اسما و زانده کان احوال و کون
 یعنی طبع اثر با الفخ پیشانی آتیا با الکس بخین انزال با الکس فرد و امدن انکار
 یعنی پیشانی اجمام با الفخ اخر کار ارم با الکس باغ بهشت که شاد و میدا
 است افسوس با و او با کسی شوره حال او با الفخ احوال اخر افسوس
 با کس امدن اروی بهشت لفظ ترکیب الفخ و الفهم مدت افتار کون
 بمسلمان کما به شمر و از اروی بهشت گویند و بلند و بی حقیقت ماند
 نیز سوم روز زانما و فتانیدن و بخین و نثار کردن اقامت با الکس
 استانیدن احباب الفخ و رستایان ابا و بی بختها جمع ایدی با الفخ
 و اگر اوردن و حاصل کردن و نیز خوشی و و ر کردن امد بهشت
 با الفخ و المده و الکس الهام مضه او از نرم که در پرده کرد و انجمن مجلس
 جمع مردمان افشردن سماء افشانیدن یعنی شنیدن و بعضی فزون
 و با حکم و آشنیدن نبر امد است انی بدرستی و درستی که من راست با
 من و هر دو هر من بهر از فو الفهم قیامت با گویند ارسطو
 ارسطو طالع الفخ یعنی و نیز و الفهم بود در فطن و انحراف با الکس

و کون است

ساز فشانیدن

مستبول کرون او با م بفتح جمع و بهیم التفات با الکس رستن کون و شین
 انی و با الکس کون الفخ با الکس نیا که نین انسان مردم در کشت افق
 با المده مخینه و الود و و تر کرده و زین اب و اده با الفخ با و نثار
 حفظ کون افعام با الفخ چهار با و با الکس کون کون یعنی بخین
 امد است انشا بخین از و و انقلاب با الکس کشتن از کار کون
 طاکال ارتقا ع بلند شدن افاق با الفخ و المده جمع فو کرانها جان است
 خوش است با الفخ با الکس کون بالان ایتا رت سوی بعید و خندان
 و نیز معنی زان و نکلی و نیز یعنی حکم شرب عقل و و الفخ با المده
 و افسوس نثار شین و افسوس با الکس امد و کون و چهار و شین
 انخاب کون کون و بعضی شنیدن نبر امد است او زان شین با و نثار
 ادرک با الکس و رایتن الفخ با الکس جمع فو یعنی دم انا رشتاها
 الیم و و ناک اسد با الفخ شین استغنا طلبی یا زنی کردن و ضد و
 اخذ المده و بخت اطلاق با الفخ جمع خلق و بفتح اول کون فو شین
 الایبیدن طوط کردن ارسن بخین نام رود است که کساره نعلش
 میگرد و از با المده فو افسوس کون کون شین صحن امد و نیز نام مقام
 است افعال با الکس شین کون و خجالت از زنی با الفخ فو است بهشت
 کشت کون کون است با الکس شین ابداع با الکس با و و و کون
 جزئی از و نوید کردن افعول با الفخ کون و الفهم سوم از ساز که ساخته
 افلاطون است اساک چنگ رزون و دسان و نکا بهشت و ضد

را کس

مرغان حقه باز می گردانند و حقه بالغ طریقه طنین
که خورده بود و دستش نیکو باز بکشان جاز با کله و ملک آن
نام برده بود و جمله پرده و خانه ارادت و کشت عروسی
جانب با کله باز و با الصم قیام و ران جاکه انب معظم
عاده چهره که نوبه اش و مجسمه قیام بکشد و حسن با نین بکشی
حسن یعنی سحر و بصیرت و لایحه و شامه حرمان نامید و کشف
مردم و شرف و نام و نیز انداز و مقام سحر و ذوق ناکه
بخش او معده کاس از قدحی ماسن الکرامه از بر یک طایفه و طایفه
و فقر و حقه زلفت طایفه و سطر سحر و در میان و در آینه و هر چه
جایان بکشت اندازند و در زیر کشت و کمر و نیز و نیز و نیز
که بطن خورده باشد حقان جمع حقیقت علم با کله بر داری چند اند
نیکیست عاریس کنیان علا و دست شربین حقیقت با حرکات جنبشها
حقان جمع حق کفرین پس نیز با حقه نایع حرمانه زنی سحر خور
حصار کرد و بر کرد و دفعه حرارت کرمی حرمان با کله بر کسم
عنایت حقیقت شهر و دوشیدن و شرب با کفایت **باب الف**
خوم بنشیند و شارب اسلک سخت طون نام است که در و چون فاضل
صورت که در خواب بند و نیز صورت و رنگ که در خاطر کرد و در حرم
با کله نو و خانه که در انجا باشد و شرب و در کیه خرابات با النفع
میخانه طه برین بهشت بزرگ محالست شربند که خاتم اهر چه برین و هر

حاس م

الکثر

الکثر فی خوسکو اهر چه زود و ضمیم شود و شربین خور با و او معده
هر چه خور و دین بود از طعام و خیر آن و انساب نیز آمده است
خامه قلم خوان صحیح طعام و کند در با خرمه شرب که نمد شرب
و نیز انکه شربها اوان میدهند و بر کردن خرمی بندند و نام با و
و مبارک و نیز کرم و زرب حجم به شرب حاسب حرکت خرمه خوابگاه
طوکانه و خانه خورده و النفع خاکین ادمیان خوان آن خور و او کرم
شد و معنی ریزه ریزه کرد و حقه سحر کفایت عروس و زن
صدق طایفه و صدق طایفه حقه و حقه انساب نیز آمده است
خاور مشرق و مشرق را نیز کرم و حقه سحر کفایت و نین و نین
و ناکه و کرمی حقه و نین حیران با الصم زبان خرمه و نین
و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه
شرب و عاده خطا با کله شرب است از زمین ترکستان و ران نیک
بدایه و خاتم حقه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه
خاتم نام است و ناکه حقه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه
جای و در و ناکه که در ان عبادت می کنند خاتم زبانه کار
خرم و ناکه حقه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه
سبا و ناکه که ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه
جیل کرده و نیز اسپا کرمه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه
باب الدال اهر زمانه و در با الصم ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه و ناکه

سفر خور و با الصم

و با کمر در کند و تنی زنده نیز بنشیند اسپ با موها و پخته که در ویشان می نشیند
 و دوش شکسته شده و نیز گشت خوانند و خمر ز شراب الکوری چنانچه گفته
 میشود درست نموده و هر روز و سیم دست بر روی تنی نوشته
 با الفع ترجمه نرسول و میدن و معنی فرستادن نیز آید و دست بان
 با الفع کل و جبهه حکایت و طلاق قیاس نیز آمده است و آج تاریک
 و سیاهی بران و غلغله جگر و عجب و سیم ناره و خاشاک که تودند
 معنی جگر که در او رفته اند و تعالی و آنکه میان یکدیگر و فصل کنه بخار
 خوانند و آن با الفع فرومایه و در عرقی معنی بخار استعمال کرده اند و هم
 با الکمر برادر فارسی مجبور و مجنون و اندو کین و برکت و در تن با الفع
 پیوسته بر نشان و در دغم و بر مکافات و بنا و سر جای دست
 کشن مضبوط و بر کش داده و نوبت با حق نیز و دست نام و دوا
 کاسن دست مع و دفت و نوبت قدرت و انداز و وسایه
 و دست با الفع بیا بان و در دمه با الفع و دقیق خبر با رنگ عارض
 این شکل دارد و چو رشت با رنگ در دانه و در با الفع که در دست
 با الفع طبع و پراثر زمان و تنی که در فرومایه و تنی با الفع مدت
 اندن افساب و در سرج جوی که اگر آوی ماه گویند و در زشتان
 سر را نیز گویند و با الکمر و زکته و لیل راه نمائید و در با الفع امر آید
 و با الکمر سر او از کشته و دلالت بهی و سنگاه و دست که گاه بهایا
 فارسی با بستان و سرابه و قدرت و دما هم بنهم هر دو دال یعنی پانی و تنی

هر دو دال و هم بهیم و هر دو دال و با الکمر نیز بهی را دال آن
 گویند و با الفع غلغله و چهارمی که درون نمک به چادر و در دهم ای و در
 و در در اسب طلال و در زمان و در خواندن و در فاس و میدن
 و در تنی العرب هلاکی و در پاسبی آمده و دم خون معنی نفخ و سیم
 و نیز در دست دعوت خواندن اسم برای بهی غلغله سکی بر
 معانی و اعراب و است و سیم بر سیم که بر سیم و با لکینی جابجاست
 و سیم نرسیده و بر نرسیده و الباء و الفع الدال که خوانند اسم خدا است
 و با الکمر جمع یعنی سر راه و سیم ترجمه مختلط و آنکه گویند و در دال
باب الفع و در الفع از راه و در سیم و در اول هر خوبی و در
 و سیم بر نشان و در نشان و در نشان و در نشان هر سیم که در
 راجع شود و مانی رام فرمان بردار و در سیم با الفع خوار بر راجی
 آنچه سیم که روح با الفع روز خوش و سیم رز با الکمر که گفته و
 و اما رشتن و است و خوشنود و با دوی آب رجان نام کل است
 و در خشی از شراب جمع راجع راجع با سیم و گاه دارند و راجع
 ترسایان و نیز در بان بخانه روح افزا اند روح رباط با الکمر و معنی
 بی و بند آب نیز آمده است و در سیم که با الفع مع و در نیز
 معنی سبب نوع و با اتفاق راجع و در دست و آن شدن رست با الفع
 خلاصی و با الفع رو سیدن معنی و سیم و با لکینی است و در سیم
 و نیز بهی که سیم که در دال با الفع بان و با الفع روح رواجی

هر چندی روح القدس بتقریر بن علیه السلام راه نام برده است از
 بردن نامی سه و در هر یکی با الکریمه تا کیستی که این نام آمده است و نیز چاکر
 را این علم را با الظم با قوت سرج راست صدق و قوام نوازشی بخشن
 آمده است و سلطان و ملک الی شهود و نیز ساد و رول با الکریمه در
 رست خیر با الظم قیامت حاصل از زین که بدینش را ملک کند و صحت
 معروف یعنی و در آن رسته قدر و مرتبه بنفوس سختی رقی اندک
 روزگار و زین قیامت رصبت از کثرت روانی شراب و میل
 چار و خشنای سب رقی نام است هر روح الامین بتقریر بن علیه السلام
 و بعضی گویند که فرشته است از فرشتگان بزرگتر است و رقی
 رقیتم پوشیده و رقیتم کسار کرده شده رعایت باری و ادن
 رهن کرد و رستم نام پهلوان که تیر اندازی خوب میدانست
 با الکریم و کذا ارشدن **باب اول** از تبار با الکریم و انان
 و نیز صدر و ناکید ز نام با الکریمه رزق را بخیر بدان ارادت بنفوس
 ثانی که از ابروی بار و قطره آبی که بر برگ کف افتد زینت با الظم
 روحن زرتون زار ناله و اغوه زمره با الظم او از نرم و حور
 سرو و زینت با الکریمه آتش زان که است حریم و پیر پیر و انکه
 از دنیا که بر نوز و جاج با الظم الیمیه فوش و شیشه زرق با الظم
 و نفاق و مکر و حده زان فرقت نام پر رستم پهلوان زلال الظم
 پوشش و خوش آسان و شیرین زمره با الظم بالا و با الکریمه زینت حفظ

خوانده زین با الظم غیو از زکات با الظم بزره و تیر و زمره با الظم حاکم و ادن
 زون رجعه و نیز یعنی بند کردن و گفتن و ملک سیراب خوردن و
 و زواجن برده آمده است هر چه که گوهر است بزرگ که بکین و در بار
 گوهر تافک بر نوان گوهر که بر ذرات در باستان از انجمن آسمان
 نیکیون میگرداند و الا زکات آسمان و بر است هر دو آسمان است زین
 با الکریم و سویی ترجمانی است زمره و با الظم نام است که با
 شیرین و صاف است زینت و زرا و دشت و زرا و دشت و
 زمره زینت نام حکیم که واضع دین آتش رستی که سنی بود علیه السلام
 و با زمره و زمره زمره است و کتا بهای اوست و احکام دین
 پرستی حکم بود و او از پنج بود و با الظم نام داشت و این نام
 از امر شهاب البین که مانی رحمة الله علیه زمره با الکریمه و زمره و بار
 زمره نام کتاب خدای تعالی که بر او دستگیر علیه السلام نازل شده
 بود زمره و گوهر سبز زان او زینتی فصیح و شاعر زوا و این با الظم
 صاف که دین زوا و جامع زوا و به ای گوشت زورن کشی خود زمره
 است که زشار و زمره و دشت و جواره و نیز را خجسته و زمره و زمره
 شوند و زمره با الظم گوشت و فضا و قدر و علی نام سواره که کشور
 بند و ستانت زمره با الکریمه و پند و مشورت کردن **باب دوم**
 و خالص و صنعت سالیوس حید و مکر سها با الظم ستاره و میاکی سبی
 نام و زینت سها با الکریمه خواره و در وی سارا غنیه و خالص زینت

ب

خطاب فرمودن نام پادشاه **باب الف** نصب یکه و نام جلوا
 و کرد قلاب الفی و بد کند و در غایت از کتب و دل و نام و نبی
 و از کوشه ای فایان عهد و اصل و رسم و نام گنایست و رسم
 و بنا کردن لفظ مرکب است کنایت از فک کردن و درین ترکیب
 و یا بیست و پنج با الفی قال و نام بر کوشید و آن و در بعضی خوار
 که شتران میخورند و یا الفی خط و دوام و نیز برینین که در بدن
 و نام و کشتن و یا الفی خوشان و یا نشد با او و شکر بقل
 کشته شد و تفسیر می باشد بجز و رسم و کوه و قله ای بوی
 بسبب است و به شو قال گفت قبل گفتند و قال گویند و یا
 الحاجات برارند و حاجتها قبوله الفی بوسه و او را و آن با الک
 بوسه و یا الفی صحت قلند و محمد و ابره و و عالم قوس کان عصا
 و یا الفی و یا الفی را گویند تصور کو تا به حسنی که تا به نصیر
 گویند و گفته و قتال سبب کشند و یا الفی بایان چاه و هر چیز یا نصیر
 پادشاه و دو م فریب با الفی و یک قطع برین قاطعان راه
 زبان و بر نه کان قاصد یک قوت توانایی و و سکا و قدس الفی
باب الف کل سره کام راه و درون و دهن و یا
 فارس یک کردن بجز کوه الک و یا کاشنی بی سانیان و یا
 جاتوران شش و پنج پادشاه فایان که و یا الفی و یا الفی و یا الفی
 منتقل شد و در هر ایام و وصل کند با او از برادر و از اکر و

قم

مکونه

میگویند کوکب سار و نام پادشاه و کاوس نام پادشاه کبری نام پادشاه
 گفت سار که از سایه بی کنار و کین نهان شدن برای زدن و کین
 کل نام کو هر چه هر یک کند برای روشنی چشم کوشه و کوشه که با الک
 عزیز تر و محبوب و بزرگ کاشنه فانه جازان کامران الک و را
 با نجم رساند کین و الک و راحت کردن و تخم رختن و معنی و دان
 با الفی و یا الک و دو م و یا الفی و یا الفی و یا الفی و یا الفی
 لفظ مرکب است و یا الفی و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک
 محل و الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک
 کینه شل و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک
 و نام شربت و ترک آن و در اصلاح شعر امضی آمده است
 که و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک
 با شرب کوکب حاجت و انوخی و روشنان و یا الک و یا الک و یا الک
 پادشاه و کامرا را به رسم سنی حد او ندرا و از نه چشم و رسم کامرا
 و کامرا و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک
 قلندران که در کجا جمع شده او از میکت کلین و در کجا کاشنی
 کردن کشته شل و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک
 و دست که تا به شرب کاشنه و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک
 کین تا به کین بدان کردن که از زرد و زرد و یا الک و یا الک و یا الک
 اختیار کردن و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک و یا الک

کوشیدن

کامل و بیانه جانی که از آن قلم سازند و با الصم موی که فوق سر بندند و از هم
 شدن کلمه در بار و شاه دار و در کشتن زمین و روزگار کائنات
 کردن که بر کشتن کائنات با الفی موجود است یعنی کل سیدانش کل کار
 کذاست با الصم در نوع کتب با کشف سی چند میوه نایب که می شود و
 بکاشع بر ستم فاعل عیسوی که کل کتب هر دو جهانت کون و
 هر دو جهان که با نام مقامیت که حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام
 که بود به بندگی که در کم بزرگی کشتن و درخت کور کشتن کشتن
 و نام کتب که تفسیر قرآن است کشتن اشکارا و شرح کردن کتب
 نام مقامیت که در آن حضرت می باشد که با الصم در کتب
 بهر حاصل کردن **باب** لعل لب معشوق و سبب کز آن مایه کز
 کان بنظر انساب سرخ سیکره و لعل لب معشوق می سرخ و خون لبست
 پرتی که خور و کان می بازند لاله نام کل سرخ است لاله و وارید
 نام علاج بود شایع با الفی در محبتی احتمال کشته لوح کشته لاله اطهار و
 اخلاص نام و تمام بازی کردن و نیز معنی جانپوشی لبست می و خنده
 لب و بازی لب و طرز نو احسن خراسان لاله زار جانی که بسیار کل کشته
 بهشت کشته لبست پاره لاجرم ناهار کشتی نیست چیزی لا تدری ای
 کذا امر انما لا نقل لا یفعل کمن لا یفعل یفعل و ان کبکشتن
 فیه خوشبوی یعنی ربه خداوند لعل لاله لاله لاله یعنی زوال و نیز
 لا ابا لک کشته ایم من لاسع و خنده **باب** لیم محفل محفل هر چه

مجنون

که پیشه و باشد مصالحت و استیجابی با الصم شراب مژده خوش
 خری است و در حد ام با الصم همیشه و الفی شراب موسم فیه بهار و
 مشرب می نام ستاره و خرمیدار و نیز و شند و مالوف الفی کز فیه
 بچو و بهر کلمه از مراد و ستاره با دشت یعنی فراوس میا و زرا از مراد
 سر کشته می مرقه الصم ستودن مشرب با الفی نه بخت جانی با شایع
 محاکا با الصم با کلمه که کتب در نظر جانی نظر که شسته معرج با الصم بر
 معنوی و لاله کشته میان وسط و کز کاه مهر الک کشته لب شفت
 و با الفی کابین عورت و با الصم سکه و نام معشوق تیرا که است معشوق
 که در شسته و معشوق قدرت داده شده معراج ابرو جانی برون اند
 چشمه معشوق خنده که در آن پاره جامه سخت و بسیار و خنده باشد سکه
 میخانه شام جانی شمعین یعنی بوسیدن منطق با الفی کفار زبان ملا
 رنگواری و دهماری مظهر جانی طنور مژده خوشی و معنی مژده و در جانی
 استوار شده باش و بزرگ سبیلان نام و درخت طار و از جانی
 ادبی و خوشی با و بر طریق و عاسته جانی جعفر و حکیم مهم دار و می
 که جرات راجی بند زشت سکر و حمد و نعمت و ان و سبب بر کردن
 جانی فرو و آمدن مضطرب جانی غریبان و خار فانه و ادبی بزرگشت و نیز
 آمده است جانی پناه هر صغ طبع در جوا هر ملاحت خرم و خوش معشوق
 عبادت خانه میبایا الک کوه هر نکته و آنچه کشتی روانه و بر است بر با تمام
 بر سبب و در مقام سمرانه است معشوق مژده و در آن مفتاح کلمه نام

کتاب است معانی مقام و جای است جای نماز و قیامت و تیر بر
 مرد و گویند سخن جای سکون یعنی آرام و میانی راوی است سخن
 استخوان بشکند و بخوراند و باند در و ساکت شود و شستند نام
 شهر که در اینجا امیر نام رضا است مکارم بزرگ منتهی بقدر
 موصلا و زن مصفا بالضم نمازگاه و سجده گاه و نیز صلا نمازگاه
 رکنا با دمه کور و همچون دار و معرضی جای عرضی جای خطابه
 سبک رخت و از معنی صد مسافر و نیز دام داشتن ممد و دراز کرد
 مختار با الضم جدید و کر معان کان معرک هر جا که یعنی جای جنگ
 عید استوار بر مساعده و گشت به ظلمت جای شغولی نیز فرستاده است
 شعاع زبانش است همچون مبارک ستیج جامه و گل شمشیر
 جزئی که بر خور داری گرفته بدان جز و نفع گرفته شد معانی
 نژدست کردن معرجه ای قرار معرکه گزینا که ممدی مذکوره هوا
 بند میعاد و وقت و عده مدارا صید و ششی مدارجی کشتن بر
 انگشت دادن و آنچه برانش افکند و نیز عود و سوزان است منافی
 تو گشت و مثال معروف یعنی فرمان مانند چیزی و نیز از چیزی است
 مطلع بالضم اطاعت کرده شد و منکر الکا کرده شد و متاع شمع
 کته و استوار شود و معاف گشت چارگی محک خطر برنش
 و نیز که بران عبار در زمی میند سماع معاف کلاه بی و بالکراه روشن
 مالا مال یک کردن و ماییدن و نیز هر که نیست و بختش مگاف است

عقاب

بسته کی و با پیش مطرب زخمه و اما که بران کبوتران میگردند و برادر
 و نیز یعنی عتاب آمده است صحبت محل یخین آب و در تبه موروث و اثر
 یافته شد به پیش مطرب بنای معانی بر زبست ظاهر طلبش می معاین
 یافته شد معقول مثل کردن سخن جای پنهان شدن معنی سستی گوید و میند
 گوید سخن پوشیده شده و مطلم مستغرق غرق شد و معنی سخن بی نادر و ندر
 جای که چنین ماب جای بازگشت و جای مقصود مرجع نام سار که از آن
 هر ام گویند پند و بی شکل است منجانب قبول کرده شد و همان را یکان
 مصقول صیقل گرفته شد و معقول مثل کرده شد و معقول قبول کرده
 و اول هر کوی محض خاص مجاز کجا و ز کجای سمره کرده شد و سخن جای
 خزان و نام کنایه شبنم نظای معنی مختلف گشتن شایط بالضم معنی
 یعنی حکار گشته و دلاله هر هم رهم کرده شد و معنی سبک
 حقیر تر معنوی شایط نیز بسبب زلفت نام او از بیل و غیره آواز
 و ساز مطربان مطرب و دو گو معنی سرو و شوش بریشان اول
 و یکبار او و شوش برایش چون نفع خوا و شوش او و شد موقوف
 کرده شد مباهات یعنی تمکرون با یکدیگر مست کیم عین نعمت و مافیت
 نعت داده شده و مستوجب ادب کرده شد جمع جامع و شمرده
 مان جای اسیر شد کاف و در اصطلاح صوفیان و اصل حق مراد است
 مقبوس ششانی مستغنی یا نیاز شوند و محیط و گیرنده و در بار
 نیز گویند میبایجی رسول یعنی وکیل مابا بالضم فروختن و خریدن کم

بی ظلم

شو و ناپید نام ستاره که زهره باشد بجای خاصه نشو با الف و سکو
 الشین تری تا یکی نفع بدست برانفع عینی بار نفع شد و حکام
 بعینه حواله کردیم شیب فروزیت نزد اصل نقطه و طریقی
 فاعل از نفع ای کریدین نطق الکسر و ال نقوب بروزن بروز
 مشبول کردن ماعطف شد بر بخت نذر عینیه پیری بر خود لازم
 کردن **باب الوار** بر مثل نند و دباله دستار و روح پیر
 و راس و ادبی امین که از آن نهای حق تعالی بر مقرر می باشد
 و عدد مقدس نیز بایان و اعطای کسب شده و ال شیفه و دیوا
 و قوتی است اسناد کان معنی غنم زراعت استن و ابا و پنج شین
 نزد بخت و دست و آخر است لفظ هر که باز است یعنی خلعت
 ارا و ست و رط و ثاق بالکسر و توار فی الف و سکو و با الضمه فانه
 میل سرمد و ادبی بایان و فاص و کسب نیز اصحاب خایه علی السلام
 بود و است و زهر و سیکر و زارت کنده و جبر و وی و قسب
 و اصحاب اختیار و وصول و جستن و ر و با الکسر و اندون و طغی و زور
 و شست و پیر شایه و اتمق نام عاشق که محبوب او غذا بود و سوسه
 رسد از شیطان و اتمق استوار و جبر و بر اکی و صالت و سیکر
باب نگام وقت بهار و مسکن و موافق و مناس و هم حکام
 و صحت متنا بالکسر اندوه و دعا و نیز سخا و ست شجاعت هوا
 میان آسمان و زمین و نیز عشق و دوستی و اشتیاق هیچ بعد و هم فایز

نغیر

و جز خداوند بار دوست بیک نازک اندام
 برکت دلدار و دلبر در بار و لفظ ماه مهر و
 شیرین تر ساجد زما عاشق کشت نگار خوشبید
باب در بیان اسماء عاشق
 عاشق عشاق بلبل سحر خیز
 ششون شیدا سا
 غریب مکنون
 مجنون

۱۳۴

بسم الله الرحمن الرحیم

مشم اول از خروفت و مقطعات در بیان لغات که در و فاضل را **باب**
کفرتم الف انبا بجزان الابدان و اکاه بهش انقبای برهنه کاران
 اعدا و دشمنان انشا اظهار کردن اعضا و دستهای سعادتم
 استقامت منم اده است افنی مار الفافا قصد دنا که و یکجا
 اعدا و زردا و خرابین انشا بپس و می و برو می السیدین بخت
 و مقدمه انبا بجزان استقامت و کسب و از زوی الحیا پناه گرفتن
 احیاء زنده و محبت و کوچه انشا میانه حیات استقصا طلب نفس اماره
 بودن آسانند و کل و طریق طبیبان انشا انگشتی و آن چیز

و در میان مزاجات اندک با سر و محنت ملایم و ریج شکافت و بدن را
 خوشی می نماید و صفت کاری را از آن باکی مصارت با یکدیگر جنگ
 کردن معالمت مصلحت مهم و مضیی و ضلعت مصلحت غم اندوه
 و گرفتاری منازعت نزاع و جنگ طاعت نرمی معطای بر یک
 معالمت گفتار بهریت مضیت و زیادت و شدت حرارت
 حق متابعت پیروی مطاوعت فرمان برداری متابعت
 سکنت فقر و کمالات برابری متوراست عورت پوشیده
 موعظت بدل بند معاشرت ششم و سیزدهم جماعت جماعتی
 فواید آمدن با عورت معاشرت باز داشتن مصاحبت با یکدیگر
 صحبت کردن با لغت کالبت تمامیت معاشرت کمال
 مخالفت لغت مختلف ترس و خلاف اشقی یکدیگر کردن مسا
 اسبابی یکدیگر و در گذشتن و سهل مواخذه است در گرفتن معفو
 و تخمین داشت شده غذا هیت و یک معاشرت شده مراست
 اضطراب و زهر و دوستی می است بهر جنبی صحت جنگ مزاج
 با نریام و شست نام و لاسب از خراسان مغفرت است از ترس
 معروفت نبات گیاه نرمیت پاکیزه و خوشی صحبت بند و کجا
 مکبت بدی می باشد و نشسته دل بخت اول نصرت یاری را در نوبت
 سبزی می نصرت و ورشدن و درختن نصرت کوشش ترعلت کشیدن
 کمون بخت بخت که دیر و نطقه پاک لغت صفت و معرج ندامت باشد

و دوست فراخی و صفت که دو حالت شوخی و زشتی و جنگ و صفت
 و قول بند و قرار و ازاد و صفت عهد و پیمان و پستی واری و صفت
 ترس و نفرت و دوری و دوستی و صفت واسطه و لاوت
 زانیدن و دوست نزا هیت عدل و ترس که است و صفت و ازاد
 بی همت خاطر و هاند و بی و مضی و دل هیت شکل و صورت و از
 جبرست رفتن از و بنا بهیات افوس افوس شکفت سفید و با
 بهرست ترس باب الشا بخت گفتگو کردن حدیث سخن شد
 جوان ناپاک حدیث ترس و ازاد و حاکمیت عادت نوبه اجرا
 در رعان خست خست پید و بد و خست ناپاک بند بی عمر لیثا
 با و شاه عیانت فریاد و ترس و ازاد و مرآت لغت بخت
 بخت جز نام و موش الوده و ارش برات کریمه **باب**
 اوج بندگی و هو ارج بزرگ الماح نشانه همدان ایتاج از روی کج
 معروفت است از تعلیم سنج و اندیشه و مضی و نفع خوشه یکدیگر
 و از جنسین و تماشا و صواد بدن تاراج غارت بهجاج طایبان
 و نام با و شاه حاجی ج کشته و فارغ خرج نصرت کردن خراج
 لازم عیب راج در یک طبعی و زور و زور و خوشی و بی دشمن
 و راج داخل کردن رنج نفهم یاری سراج چراغ شمع کند و درین
 که بر آب و از طبعی شعله و شکافنه باشد علاج و از علاج و در
 خیل کوچ کریمه کریمه مزاج طبعیت و ایرش و خاطر حاج از و مضی

خزانه دشتی و دهر روز کار و زمانه دلاور جانانک و خوش
و در مدت عصر زمانه دیار تنگه زردار مقام و سوادبار
شهر و ملک دست از من برآی بر آید از در شاهوار
یعنی مردار و لایق پادشاه و دفتر کاغذها حباب و ششوار
بغیر آن کله کله فنی رشوار و راکوبه و او بر کله میلان نیک و نیکو
کند و هو الحاکم و مار هلاک و دو و مغز سر و ذکر یاد کردن
و فاسد و ذخیره مار و رستم پیکر شش رخ و چهار رخ و روز
یعنی روز خضر و چهار روز و روز راست ز زیور ز رستم
و آرایش بر چرخ باز داشتن و زدن زار گشت و محل و نشت
و سخن دار زدن و علامت زینور کس و عسل و شمار زینما
امان و هر آینه و هر کله از کل پسته است زبان آور
صاحب نفس و مغرب زابر زیارت کند به کس و در
صاحب بزرگ و شاد و جای سفر و جهان گشت سر و آید
سر و گشت سابر همه سر امشب و آخر از سر آید و انعام و بدار
و اشها سالار مغرور و بزرگ و پیش و سیر سر و سیر سر و سیر سر
و خوی و عادت سخا ز نام شهر و نوبت زن سر و عادت
و پادشاه و آخر سر و عادت و راز یعنی کفر نماند و دل و چهار پادشاه
ستار یعنی عالم شش و سلاحدار و شکر بان و چهار سر و زو
چالاک سبک را ندان شوخ و چهارم سار طریق مانند سوار

[illegible]

تندی کردن و کردن افراز کثرت را قدیم معنی ملک کم عبارت است و
قلب کم زبان کثرت نام شهر که رکاه کفر نام یک دکان رضا
کوهر شک مار و وفات و قابلیت و نقش این کریم بنظر زشت
و سبب چشم رونق کراچی بازار و اوج کثرت یکی و نقص کفر و کفر
وین و شکر یک و ایناری که سازند و زرو نقره و اگر کوه
غار کوه قافست ناز ویده و شکر از نیکو که فرست پرست
لاعن ضعیف و نرا و منکر مشروع زشت و بدست بر منظر
دست رس باشد و منظر جایی بزرگ منظر شارت و منور است
مجتب مانند و رایج و رایج با حضراتی حاضر موه و باشد منظر کوه
جای و رمایه و نز و کثرت باشد و مستور پوشیده و دور و جوی
کرد و محاربا و ان کثرت و محبت بزرگ و محبت شیرین است و
مستور سطح ناگفته شد و مسافر سفر کنند و محاربا زمام انتر ممت
بزرگ مستور فاضل و مطیع و فرمان مقرر قرار یافته مبدرا
اصراف کنند و مجبور و در و مند و فراق کنند و دور افتاد
معدر کان رسد منظر کثرت و بزرگ منظر نظر کا و معتبر صاحب
الکافان بخیر باد شاه منعم و صاحب قدرت و خداوند
منعبر کرد اند مع نام شهر مدبر و بار عینی به دولت و
مکرم است که و بیکر آن و قدرت اندک معز و رفرتی کند
مکرمه و بار و مانند آن معز و معاف و غنای کند و مذکور کرد

کثرت به معنی و مانند آن معبر که رکاه منظر چشم داشته شده مو
مورچه منظر کم و اندک منظر محتاج منظر و فکر و آمدن معدود
عذر عینی عاجزی کرده شد و منظر و نظر کرده شد و معشوق
مقامه قار بازی میسر بزرگتر و مهمتر و پادشاه شهر و شهره یافته
منکر الکا کثرت و معایر جواری مقدور قدرت خواست
میر که الهم شفت و محبت و شهوت و نصیب میم نشان و سکنا
طلایا کثرت کردن و امان دادن منظر حضرت یافته شهر
اشکارا محبت قیامت ان ناصر یاری دهند و نظر و دیدن
نکار نقش محبوب نام و روان و در غیب کم یافته مافرسه
عینی نیک و روان ماموار با پهن و کم عقل و با ادب ناکزیر
ناچار و ضرر و زحمت و ضعف در هم عاجز و زحمتی که بر خود لازم
کند نظر مانند نفور نیک و خوب نیک منظر رندان نیک و
خوب خصلت نیک و باریدن و خدا کردن نامور شهر نیکار
غاسد و بدکار و و او پادشاه روز بر امر و وقت و ستور و حجت
پادشاه و بقول بار بر دارند و قوت و قار حرم و بزرگ و کم
برابر و یکسان هنر و هنرمند و هو را آفتاب بخور فراق و دور
جای بار هنر و در منق و صاحب جامان و مانند آن مار با یادار
و دنیا مار باشد و اب الزاد اعزاز بر هنر کار با ناز شکر که اعزاز
حرم و عزت اچا منظر کم از از حرص و طمع از روب بزرگ

یعنی خوشن اراستن و هنر در کار خود و هر جای نمودن تسبیح یعنی
 بر خود و ارباب توقع امید و آرزوی نود و نوح و دواعی تابع یعنی
 لوازم تطوع بی مزد و در بی جمع یعنی همه کرده جامع مقام
 شهر و سبزه و شهر و ولایت حد شریع از جری و دور
 رستخ بلندی رستخ یعنی بهار رزخ رزاع رستخ یعنی سخن
 بوزن گفتن تسبیح کوشن سماع غیر سبزه کردن مثل آفتاب و شهاب
 و شهاب و شهاب روستخ شبنم شبنم شبنم و شهاب
 و امرزش خوانند شقیع یعنی رشت و بطلان بخت ضایع
 طوع رغبت و خوش طبع کریم و زاری و خواستی و احتیاج
 حرص و طبع ذهن و محصلت و عقی و رشت و فهم قطع حصا
 قاع با هموار قطع رشت که قطع بریدن لیم الطبع که اول قطع
 لامع یعنی دراز صرع و وارید و در رشت شنبه بطوع
 بر خود و راز مزروع کاشته شده مطلع یعنی دیدار و روکار در
 بافتن منس لمبند یا قوی متوقع منسپ منسپ شونده مجموع جمع
 یعنی محل جمع منس یعنی بازداشتن منس یعنی سودمند بودن
 حرص تران یعنی کاشتن و شبنم و لایق است موه تران
 مثله و سب یعنی فراخی و بهار زبان و رستخ یعنی حرص و دیوانگی
 معنی سب یعنی فراست **باب العین** یعنی یعنی تمام بلوغ و حذر
 یعنی کالبت و در رستخ یعنی انوس و فرغ موجود و با عیب **باب الف**

میش
 بازداشت شده
 نامحکم

اصناف عدل یعنی داد و برابر کردن اطراف یعنی طرفها
 و کوشه اصراف خرج اعتراف یعنی اقرار لطاف یعنی لطیفها
 اصحاب کشف یعنی یاران غار اعتراف مقام است در بیان
 بهشت و دوزخ اوصاف یعنی صفت اصراف یعنی خرج زیاد
 بعد از خرج شیرین زیاد و بی نهایت و کمال این اصراف است
 زبان دارد و برکت یعنی بیخ کشف ضایع و ناجیه کشف یعنی
 اندیشه و فکر و انوس یعنی ضعف و کشف یعنی جمع کردن و از
 گفتن کتب کشف یعنی هدیه وقت بخارانش و بخار کرمی و حرار
 مکلف و مکلف یعنی ریج بر روی بکاری و تقطیع ناچار کردن
 مذهب صوفیان لمطف یعنی ترمی لمفیف بچیدن و بهم آوردن
 تصرف یعنی قبض و خرج حرکت بکاره شده و عاشق و عشقین
 و هم مجلس شوخ حیف ظلم خلافت عکس خدمت سفال خراب
 فصل اول خفیف بکشم خرف یعنی بیرون از قوت لغت
 یعنی موی رزق یعنی دروغ شرب یعنی بزرگ شرف
 یعنی دیوانگی صفت یعنی ناستان ضعیف سستی و تکل و کلمه
 طریقت یعنی لطیفه که در خوب طبع و شیرین زبان عار
 شایسته و عفاف بهر هنر کاری و فراغت فنی و فانی
 و کلمه کشف پس بگویند کشف پناه و حمایت کشف ظاهر
 و روشن کشف پناه کشف باز و شایسته کشف دست کشف

بندگی و لایند محاش کز آن دروغ و ظلم و دشنام و هیز
 کوی و خلد زانند آن ل لطیف صفت پاک و طریقت
 و عوی لطف مهر با توین و جو انزوای و پاکیزگی موصوفه
 شد به مضاعف و وجد معرفت اقرار کند و متعطف شود
 معکوف که غنیمت بین کز آنرا از دست و اشتیاق سرور است
 شایسته خنده و دست و نور خالق موافق منصرف کند و اندک
 خوشی که بنویس و مشغول کفایت طلب بر روی مضاعف طریقت
 و صفی که منتهای عاشق مملو نیکو با کفایت یعنی بلند می شود
 بعینه شکفتگی با لایست دوستی بخند پاک و وقت یعنی از
 ملک خود و در و در کون محض محتاجان حل کرد و در وقت
 و برده در و در گاهی و صفت روح و صفت بر وقت طریقت
الف اخلاق اختیار و موافق و مضاعف که استحقاق طلب
 سزا و ارباب و بر محل و لایست ارزانی نیکو کون افاق کرانه
 عالم تو روی زمین اعراف و خویها یعنی چکل افق کفایت و انما
 اعتقاد از او که اخلاق سیرت و مضاعف و خوی احمق نادان
 الساق حبیدن باسق در از شدن بدین سازه شیطانی
 پای زهر نمان جا بکوسبی توین قدر است شایستگی و موافقت
 و ساز و آوری محقق راست و درست تلقی خاطر جزئی او
 و سبب بندن شوق پرده بلند جوق جامع و در و محاصره جوین

برج حقوق جمع من شکوای حق ماهر و کامل و انما و حکیم و خلق
 خلق مصور است شکل عالم و متق نام است هر دین طرفه و روشن
 را که بند مین بار همراهِ روشن زبانه و اراش و نفخ روان
 نرمی اندک و در زور و زور کفنی زرق طبع و مکر زین سبب
 به دین سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
 سر برده سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
 خالص طریقت راه و عادت و الفت طریقت با طلاق کشادگی
 خلق صحت طعام صفاق مهر و او دوستی عقد فرزند و
 کوچکان عراف شد و برده سر و در حق خوی و کمال عشاق
 عاشقان و برده آن علم مومنان و از او بی هم طریقت
 دارنده و ببیدل عشاق فرو زنده و رات و یا و زینت
 شود و یا هر چه باشد بدین مثل نایب خوب و شفا دهند و زین
 جدایی فاسق بر کار و ناسخ روح فرین قوم و کرده عنون پادشاه
 و پیغمبرای خلق سقاری معشوق و درست داشتند و متعطف
 کامل و تمام غنی موافق شرکاب راحت و سبب و لایق حال و بر
 شجیه بودن مخلوق از میده شده متعلق او بکینه نسبت
 شد و مطابق ملازم و یک نمونه و یک سبب و سبب و سبب و سبب
 و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
 سخن شوق شوق کند و موفقی تو سبب و او شده و نطق و یابی

مقصد

مطلب
خسته و خفا

سحق طریقی و موند و رسم نفاق و روع بقیق او از و محقق مسند و
 و ورین بر کرد و مع و دست حق استوار و حکم و حق موافق و
 لایق و شرافت و ارامش نام عاشق است و انی و دیر و معنی که
باب الکاف از رنگ نام شهر و ولایت که عاشق و شریک است
 خوش است و بقول نقاشان آنکس بقصد و ساز و باب و او از
 مانند آن او را کت و رباقین امارت حق و ملک است که
 آنکس نام سار و امانت که بر آستان سپید است بر
 توشه یکت فاصد باریک نایب باو شاه سید مشک و دیر
 خوب عود و تلبا برک در ویش بعلی پادشاه ملک و نام
 ولایت و پور یک و بقول شریک نام آنکس خوش و شریک و کینه
 و رویش آن یک نام تاک و دشت انکو رنگ و زلاله مدارک
 و رباقین و عذر کردن و بسات جاک تیز و جلاک جاک
 طلبه خنک خوش آینه و سر و د و هو او خوب سر و د و سر و د
 و باز خاک و دکان که در ولایت معرک با بازند و او از می آید
 جاک خنک و حکم رنگ کینه و دست و تنک و رنگ خنک و تاک
 در ویش رونده و سبک معروف و شتاب سر و د و نال
 سبک و د و در خنک و مایه سبک نام سار و ک سید و است
 صفا ک نام باو شاه و رنگ نام شهر است فلک و آسمان و رنگ
 و انانی و او ب و فرا جاک و دست ملک صاحب خداوند

بند و محک و نده و خنک یعنی خنک و حرکت کند و مانا که گویا و رنگ
 محک بخیل مالک ملک و مملکت ملک ملک و رنگ ملک ملک
 و در رنگ که با برکت محک کت که بران زری از مانده و رنگ
 از آفتاب میگویند که در آب می باشد و او می خواست و دیر
 به ناسبت هو لک ترنگ و هلاک و رنگ و در رنگ و دیر
باب المم از رنگ و کتر و آخرت و فردا و رنگ و مملکت اطفال
 که و دکان اتمال و جزاری اقبال شریک و دولت و نعمت
 و قبولیت ال خا و د و پس روان و او لا و اعتدال و رنگ
 و برار اتمال و مصلح و رنگ و ناخبر و رنگ و رنگ و رنگ
 اعدل و لکتر و اول و اتمال و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ
 هم استقبال شریک اسافل زمین و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ
 غل و خوش و رنگ و عطا و دیر و دیر و دیر و دیر و رنگ
 باز و دیر و رنگ و دیر و دیر و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ
 شکل و رنگ و اختیار و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ
 تطل و رنگ و دست ظلم و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ
 و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ
 تغافل و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ
 شستن و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ
 تعطیل و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ و رنگ

افضل

[illegible]

سوسن و رسیدن پل گذشتن پل نمناک پیکل شکل از مزاج کاری
بالر و ن هزل مزاج کمال پیا **باب** **الف** اسم نام نام مردان کلام
و نسیم ملک و لاسیت نام روز ارام فرا عظم بزرگتر اسم استعانتها
بخشش سلام سلیمان و دین ارام حرمه و بزرگی ارام عازرت کردن
بر سپهری انجام نهایت عاقبت اخلاک ارام عدل انصاف از و جا
بجوم انتقام غصه و کنه و برابری کردن در و بر و استادن اعلم
تواله نام در و دل افکنان اعلام اکاهی و اوان اقدام شمس بنی انهم
آخو سال البسم و در و ناک **الف** پیر پست کوفته کوازا و باغشت اوده
کسپیل ساره و بیاید پست **الف** پند سرخ و نرم میشود از ابغاب
پیم ترس تمام چهار پیا نام بوم جانور برنده و زین و شلر است جانور
کوازا کو میگویند پیا نام و سخن و حکایت **الف** چشم بصیرت کوازا
نفس خوشی و مال و نعمت و محبوب تعلیم موهبت شد پیر و نام
هنر او و نوسط قوم و ریمان مردمان ترنم او از حکم حکم کننده قلام
فرو بلا شدن پیر ترنم شکاری جسمین جرم کناه جرایم کمان **الف** نام
یعنی رخوره جرم نوعی است از شمس پیر فرین و ستاور و
و پرا نام و بلند مرتبه نام کربا و کو تر حکم نفی و ضبط و سبب کم عبیه
عورات جمیع حایک است **الف** حاکم پادشاه حکیم و نام حکیم بر و بار ستوت
و زهر و فرمان برداری و ترنم جظام خاکست **الف** فریادی ستون
باشد و مردار و کالای بر مرده کرده و در نیز بر نیزه قتل و پستی

تعلیم بنی کاهل شدن

پیش قدم و نه ام خدمتکاران خوار زرم نام شهر حصم دشمن و معنی هم
غصه و نفر خاتم انشتری و در هم یکدیگر پوسن و لا رام الله تعالی و
وام و دوام عیش و اسر و صحبت جنیم یعنی نو که صحبت کنم و نام یعنی بزرگم
ز نام کوشش یعنی بدبها و بدی و ام مع و دست نابی بکیر و غم باغ
ز نام خوبی نام شود و رحمت و شفقت رحمت انباران طرفه در
و زجران رخاس نکبت نام کوازا انک مر کو کند رستم نام بیلوان
رزم جنگ نام همار رستم ظلم و سختی سیر نفه و جیل موم باوین
که جرات میکند بکیر و و عظیم سلم زجران سحر وزن کیم سحر
و چهار شام و نیت مغرب و نام شهر تمام یعنی بزرگ شوره بوم
یعنی زمین شوره کوازا و خشم و و شکم مع و نیت که کده و اضمیت
محبوب مصاصم تیغ تیغ تیر طلاطم امواج و موج و جنبش غلالت
طعم مزه طارم آسمان و بکوش عظیم طلوع نام کار طلام مارک طلام جهان
عدم ناسید او ناب و و و ناسیر عام و عوام را و اولان قوم غم
و مضه عجم عرب عم برادر و بر علم طراز و کشیده که بر جاسه کشیده
نشان غم از سر کفر یعنی از سر حیات با نهم عجم عام عم اندوه و اندیشه
علامه شده و در لفظی عربی ترنم را هم میگویند و را هم یکدیگر و جمع و کجا
نور جاسه بکوشن و عاقبت کار نقد و موشن بن قایم استاده کشده
و ششونده قوم کرده و نکرده و قلم نام در راست قدم باقی قدم
و بر نیزه و ساقی مقام کمانده و یکدانه تیغ است قلم نموده

لیکن آرام دل تو امان دو فرزند از یک شکم پیداشوندن و رفتن و اگر
 دو ایندین اسب منون رگین طبع و رنگ ازین نهادن و آب منی و
 و دروغ و کاهلی تعابن حشرت و انوس زبان کاری و بای که بالا
 آینه زانو باشد ناستان کرمانا و آن قصاص بدل نموده و در زمان
 عیسی آخرین غم کننده دور زمان منین پشیل جبال ازین الله
 تعالی جوایز روان شدن آب جن بری جنون و بوالهی جنین
 جوان اچو که جبین پیشانیان جوانان که کوسند و چهار زبان جوانان
 مسایلکان جیرانم شهر جام خلقان جا که کین جیدان و جین حاکمان
 و در ویدین جین طلایکین و جویدین حاضران نردکیان و طایفان
 حرمان بی نصیب ناستان حریف کیران مدعیان و ملاست کنندگان
 حریفان نرم دگر نده و اندو یکین حصین عیسی و حق کردن و درین
 خان مایه خوان کند و ری خرم انبار و توده نوشته جین خواهند
 و کد او عز و در حاجتمند و امید و انزخان رکب ریزی خاندان
 خاندان و ده و خیل خانه خاکن پیرم فروکش در زبان درختان خاکن
 خفقان کلوستن خرامان رفتن باز خاکن زن خاکن خاکن
 خاکن از درون ازین حج و روح کردن خراکن جمع خراکن
 و کسین خاکن نام پشیمان و در کسین خاکن خاکن
 خراکن آخر شب و در مانند این و او راه اندک لفظ و در
 آنچه در علم دار و ناست بران سال میگویند که کید و دشمن است و کم

و سنده و فیس و زبان کرد و شایان و دو و مان خیلان و دست ازین
 و این جین یعنی خود را کشیدن و کشیدن و مان دست و سبزه
 و حقایق رعیتان و دوانان کسی و پیر و دست و کیم هست النون نام درون
 ریحان مع و فانی اسیر غم هم میگویند و در آن جان رشتن بفتح اله ازاد
 شدن بضم اله ازاد چون آمدن از زمین هر کس که باشد و کس که
 هزاران رفتن جبار و بک کردن رعیتان کشت رگین شکر کشت
 روین زبان هند جی خج رس میگویند و مانده را هم گویند رسیدن رفتن
 و در سبزه و کچین رماندن خلاص شدن زندان بند خاندان و در
 شکام ساربان چشم ناک و درنده زبون فرمان بردارین
 و کشته زبون نام پادشاه را پیران عاقبت کنندگان و
 زندیقان بی دین سان طین ستون صفت کردن سخنان
 نام شاعران سخنان نام موصی است بیین نقره و سفید و زرد
 جین غار و نافه و عیب جوی ستیزیدن و درشتان و در چاک
 پینی کشی و ساکنان پشته ساربان شتران سبکین زن کشتان
 نبره و شین بیل سفتن سوراخ کردن حرا و پیر و مانندان سهند
 از جی رفتن بمقام دگر شویان کوبان شمعین بوی کردن شیرین
 خشمناک و درنده شان حبت سبب حق ارویش با بکان نام
 پادشاه و عرصورت سنن یعنی اندیشه صوبان درویشان اهل صفا
 طاعتان طاعت کنندگان یعنی کشیدن دست نهادن و واد بر وی

و با مردمان روزگار پیچ و شلیح و زشت و پریشان چنان
کلشان و سپهر غم خنمان طوفان هلاک طاران بزم کاران
طافان نام ولایت ظن کان غاکان کوشش غصیان
عین چشم عیان بر نه عنوان بواسطه نوافل غزون باز غصان
خشم لود و غلیطان خفا کاران و بر دو داران فراوان
سید رفزون زیادت منون افنون فغان کنگی و جویان
و فزون و فرون نام بادش و فنون فنان و جمیع هنر فزانم
اورون یعنی جمع کردن ماضی جمع کردن فیکون یعنی غاکان
و حکیمان قضبان شاخه دز فزاون خواهر زاده کوسه
سیارال است فلکستان میان سه مرقون نزدیک و سست
فزون جمع قولنا توان رسم کاران مرد و انا و با و شاکو
کون انواع و رنگارنگان نام شهر بسف و نام شهر بروج
کاین مهر و دکان معروضا است و بقول برخی مانند و باشند
که کو دکان غلو به جوب میا زمر و سیمان می بند مذکودن
بلند و کند و طبع کزیدن خسبدن و از بارکی را اختیار
کین کینه و درو نه بر حد کستن شکستن کین دلاور لغان تابش
و نور لنان مقام ابدالان و دباری است لغما در از زوین
یعنی شکایت روزگار کردن و اسباب بخشش و علم و دعوی و در
فروختن ماسن جای امن متعلقان غادمان موزون و وزن کرد

قوانین نشانها

شد خوب و سنجید و آراسته ممکن فرار و جای گرفتن مرهین
کردن سیون مبارک و بنجه میان کمزشتن صاحب تو
مسحان شهنواز کان و آن بدار معین حصه معشوقم
دفع کرده شده و پنهان حصون نکاه بسته شده همین بهترین
خوبترین متوفعان که ایان و امید و اران مصلحت بگو کاران مبرران
تبعیر کنند کان و بران بفتح الدال بر کنند کان و بگویند صبران یعنی
دولتان بریشان روزگار مسکن مقام جبین پداخر کان بکشت خشم
مشغولان مخافان کار غمزدگشته کان معین واجب و لازم نهاد
فاصله کامل آهسته و غور دارند و مضمون اشارت خبر جای و بیان
آمد محزون خراشیدن محزون اندوگمین و غور ملعون لعنتی
شد و لعنت با کان و وز که کند کان که ائمان معدن کان زن
حجام و آراسته کند و در ارغان زراعت کنند کان معین خلایق
نفته ملک زن نام و لاست نام پوشه و یقنان انگیزد کان
معاندان سیر کاران متهاون بزرگبخت مخزون و موصون باز
نشین نشکده و محل کشتان مرغ و جای نشستن و مقام کرد و ام کجا
یعنی حجره زین کل جنبه و کلی سینوی تعلین با جای پوش و کفش و کوسن
خوب صورت ناظران نظر کنند کان و نکاهیان را و خن بر گردان
کمون کرده و بخت بین اولین نوشین شیر خوش نور فزین و محمدین
و پنهان کردن نقصان کم نقرین لعنت پنهان فراموش و غفلت

ساز
سازگار

مح و صفت گشته کان و از دل گزیده عید و ن بچین هون خوار
مکنان محمدان نام ششم و اسم بر جبر و سم رکاب ستم و
هم غنائم سیر و هم رکاب ستم و ستمی و مکتفی و هم ستم بهر آن
و کوشش کردن و آخر شب با ستم کل من مبارک نام شهر و جایی
و سوخته و استوار بگویند شمعیت بر نام نام شهر و مکه
حکمان بکران یعنی سب سب **الوا** و خداوند خداوندان و حسان
بر تو انور و شعاع و سایه و مان با تو زن بار و برج و خوش نصیب
لکله در آید و ششام و در بریدن غله و وقت خلد مرون و بوی
یعنی بازی بازی جلیک و رفوان گشته و وقت برکت رختن
در یوز بازی سبی سرف یعنی سر و راست ایستاده و خوش بوی علو
طنه و بر ترعد و دشمن عینوی اندام و مان جزئی عفو بخشش و منف
غریب و فریاد و آواز بخشد و نام با و شاه کرد و دین لک و بازی لغو
و دروغ مقدم بخون سب منفصل کتابت و علم خوش دار و
و از موده **باب** **الهاء** افواه و دین اله خدا تعالی امیر علی
و مشایخ ابدان و دیوانه و احق اماره فرمانده بدی اندو
جهد کردن اندازد قدر کند بهر کردن و خط کردن احسانه نصیبان
اسکنه ربه نام شهر است که منصوب سکته ربه و آتش و دیوانه
عشق اندک تا به سهل جزئی است نه در آفریده سروده و کران شد
اکتیه ششکاج انباشته تیره اجد و انشد اندو و پسینی طکار و طبع

از دست یعنی از دست رفته شش خانه شرو بپایان با هر و روشن
کنند و بقعه مقام جایی درویشان مانند سب بدیه ببول کرده بر آورد
بر و در و نه نهایت رسانید بهر در و نه شیب و در و نه بصره نام
بر که حوض خانه بارگاه جایی جلوس با و نشان با بهر تبه بیهو است
که با لاد او جو کرد و آتشه نمی نمایند و بهتر را نیز گویند با یکا و مستند و
بر رفته صاحب همراه و اجماع شکران و در راه مصاحبان که
و زردان محافظت کند و ترغ و در زدی کردن اعدا اندازد
کنند به در حال مذکوره سخن نازک شیرین و سر و گفتن بزم و
شکست و نیم جان شده بر و حلوان یعنی بچه کوشنده بهر و شیب
ار آیش ز رسته با و به پایان و دیوز به کدایی کردن بر شیب
بو اسط و اسطه بیه با بید کریم ابر شیم با یکد است بهر با و ختم
بر پیغمبر ان عصبه کوه فیل بهر بچه از موده تیره نازیکه نوبه باز آمدن
از کناه و عصب و طبع مختص بنا به بد و نازک شیب و او رده نر که تیره
یعنی کد رشته و موده و از امیر است هم گویند طبع شیب و ضایع و نا
شده نازنده و رنده شتاب و دنده ناز با یک با یک نفعه گرم
این چشمه شعاع و تاب چشمه زانده آب شیب انده و جاری و نا
جزیره مفاتیح گردد و آب شیب و میانه دریا حصار جزیره شش خانه نر
پاره و کشته و دل و درویشان جعبه ترکش چشم شعاع و تاب
میشکلم کار چشمه و کل نازک و پیر و و معنی و دیر هم اعدا

جاده دولت و بزرگی چاره نمبر و ضرورت چاره ایست چای پود
 و فرود ختن کا و چهار بایان چیره و لا و رجبک طبع پوشش و شای
 طبع صورت و صفت حد یقین باغ عالم با دار طلقه و ایر چرخه کلوه
 الحان حصه تقسیم خلاصه اصله و خالص مر و سیم پریشان و دروند
 خطه و لایت خرقه کسوة و درویشان خفاجه قومی زعریان راه زان
 خفیفه بنیان خیره شوخ و بد زبان غایقه پادشاه و شمشیر بار
 خرمهر و عیشی نکت ریزه خرقه خرقه خرقه خرقه خرقه خرقه
 مقام درویشان غلام و پستان و قیقه باریکی و کشتی و س
 مکر و پاچه اوصاف سزا مکتب و ماعه عیشی بنیان و خیال
 و شکاه قدرت و طبع جانی که تکیه باشد از جوی در و نره و درو
 که امپیه دراعه بلرهن و اعی طبع خواهش دل و لال ز دست نشسته عا
 شور و جلال و کینه جانی عاشق شده و دو وجه و خشن و لال کج کج کج
 مکتوب و بار بر رفته رساله بار و باره و باره کنایه و صفت باغ
 و جامه خوب آراسته راحله رفتن راه روم و جان و سر و دست و پا
 راه راست و درست زمره کرده زاله بر رفتن زمره از
 و سده و سفایه و ان و بک سینه که شفته سوراخ کرده سوده
 مانده و عواره و پایمال سبزه و شکر باغ و فوج سحر و سحر و سحر
 و بار کشتن سحر و کینه و ری سله و پسر با بد اول سبزه و شش سینه
 چکسوده و پایمال مانده شتره و درم و قیقه و نیک زن و خرقه و خرقه

سبار رفته سنگ درنده یعنی سنگ که سده سفا سفا سفا سفا و صفت
 سحر و سحر و کج شکوه برک کلی زنده یعنی غنچه و خوشه بندی کج کج
 شکفته کل غنچه و سینه که و امین و شتره کثیر الحرس شیوه و هنر شکوه غنچه
 و مهابت شرط با و ی که بجای کنایه رساند و با و بان کشتی شکر شکر
 کونوال شعبه بازی شبیه مهر کاج سحره سحره سحره سحره سحره سحره
 و سمان مومعه ای سجده کاه و درویشان طایفه کرده و طلقه بر و
 اورون و با و دانیدن قیچ کیناست طهره رفا و یعنی خلی و سینه
 و بدی طویله صفت سمان و بقول حلقه طلقه و سحره و سحره و سحره
 شیر و درخان علامه و دانشمند عربده جگانه و مقصود و داشته
 کار کردن عده کار عده سباط و صحنه خانه و میدان بیابان عاده یعنی
 انعام نمایان و معز و در و نرفته غنچه و رجب ایوان بنی الحله العرس
 و العقه نما سده استیلا فاقه شکوه دست نامر و در کسکی نصیله بار
 زیادت که از کینه و ری خوردن می ماند نو که میوه بافته بکاه و
 انکیز و مانند آن فیه عالم فرسوده و با حضور و مریش فرخنده و نیک
 مبارکه و طربس پار با فاجره کناه کار فاره سوش قلعه حصار قبا و ط
 قیقه نویشان و ندان فایره غالب و نکت فاعده قرار یافته فاعله
 جماعت نصیه و شعر فیه بر کاره و فراعنه ریزه زر و فیه و فیه
 فایده و کینه و فایده و فایده و فایده و فایده و فایده و فایده
 کعبه حرم کافه و کعبه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه و فیه

با هر چه اندکواره میازند با سر و پیش بر سر میزند و بر آن غور نمائند
 کلا خلیج که وقت غنی و مقام رسند که بوی که و زمین سخن بگوید
 کارخانه و بلند کرشمه باز گوشه چشم که برین که نهایت و نهایت
 غول که کشت کرده و در سینه را هم میگویند که بوی خانه خورد و کاه و
 هم مقام کرم بید کرم ابر ششم که اما به جی بهار که به رشت و کوه نشسته
 که شکایت کارگاه کارخانه که برین قران و کوه که برین و کوه
 لاله کل لاشه تن جان و پیر مرد و به باشد سخن ظرافت گفتن و سخن
 خوش آید و لحظه وقت پاک زوینا که شایسته چیزی که در دل و
 شود و در اندک تعالی مرا فیه از رفته است و در تب نگاهان
 را گویند که دل خویش را نگاه دارد و ناخیر حق در دل نگه دارد
 و ما دام که دل میداند که الله تعالی حاضر ناظر سمیع بصیر و عالم است
 این علم و انوار ابد گویند و چون طریقه العین ازین خاف نباشد و
 بشارت یعنی شادی و خوشی می باشد به حساب مواجبه و برود مشاطه
 آرایش کنند و عروس محققان حقیقت نهاده میجدید که مخاطره خوش
 با که راه هر دو با و پیرن که کلاه پاکت معاصیه برابر با که درون مصداق
 خانه در و فلان کردن یعنی عذاب مورا به رنگ آهن محاسبه
 مشقت در پنج در میان گفتگو کردن معاصیه با زنی و سخن بگوید
 و با و به مصافقه تنگ خاطر که در رشت و اندوه و در سوار
 مشارالیه شورت کرده شده و معصیت که افتاد کرده شده و مناظره

لطیفه م

مباحثه ملاحه و به بین معده جایی طعام در شکم معرکه جایی جنگ کاره
 مکر و کهنه و مرکب نازد به بیستی بپ و ونده معاصیه ظاهر
 مغاره غاری که در کوهها جی افتد هر اسلحه بگوید که بچام و دست بان
 مسئله سوال گفتن و کردن و کوه و کوه را اسلحه خانه اند
 مشغله او از مغاره و منه را ندن و سپردن محاسبه یکدیگر و کاه
 کردن مجاد و جنگ ملاعیه بازی کردن و بزرگ مصداق کس
 مضغه پاره گوشت معالقه کردن نهادن مشغله بان و روشن
 نطفه آب مینی نهفته پوشیده و کرده شده و معصیه بپاشد و نهفته
 گویند و به سخن معصیه و معصیه و معصیه و معصیه و معصیه و معصیه
 و پوشیده و چیده و چیده و چیده و چیده و چیده و چیده و چیده
 و به دانش نگارخانه نسخ نقش عالم و علم خانه و عجم و لغت خانه با دار
 موسیقی نامه شسته داده و کوه کوه و طیفه روزی و معصیت معصیه
 در بر افتادن و سینه نشان و داغ اهل عراق و خوراسان برابر
 می باشد و رطوبت در آب و اسطه سبب هر ره به عباد و کردن
 عمواره همیشه برابر برآید که می است که هنگام برشکال بر
 می آید بقولی در گوش مردمان در می آید یعنی کان که جوره به یکدیگر
 برده و در برین قیظه سیدار با **باب** الیاء افزون شده و زیاد
 اما دی و سینه و نیکو به با بخشش و نعمت سکنه و روجی که و الف
 هم میگویند مقام رومی ازین از شرق تا مغرب قاصد بود و بر جی

و پاره و ذره و چیزی بایستی بنیاد و پویند و تقویت و صنعت برادر کرد
اعلیٰ یعنی مقام بلند بری روزی و وفای و پنداری یعنی عبادت ایشان
و باغبانی آب زنده گی است حیات انوری بایام شاعری فرزند خنجر است
پری خوب صورت بر خوانسته یاد و یخانی برکی در ویشی است
افزوده بروینما نسبت جلد معروفت است که زمین می آید
درنگ بلیغ یا جنگ را گویند یا که بر نشان ریختن می آید زنی بلند
مرتبه شری را شکر می و پادشاهی را هم گویند تقوی بر هر کار را برین
رو می آید نجاشی هر متد و محاسبی فساد و ظلم و زور را فساد و دستاورد
و دوستی و دستاورد و مکه اودن حق فساد و غم خوری را نمود
در کوفت کجاست روشن ناکی یعنی شاخ انکورانی است چینی یا خنجر
چین از بدعتی یعنی طبیعت اصلی جوهری جوهرش ناس جوهر فروتن
چه می آید چه می آید ز رجوعی یعنی زر گویند که سیزده بانی میشود
جلد یا جالاک خواجی چشم اجی و زود حاجی حاجت کند عالم عالم
نام شخص است غریب عادت و سیرت شخصی و شکی اجی غریب عالم
خوشنود جو اعدای حیف را می کم عقل خیره را می شوخ زبان و شوخ
عقل خاوری غایب است پادشاهی بنا بر رضت غرضی را می کردن و دور
یعنی سوزنده و درشتی پادشاه و مردمان و خود و مردم واری و زنی
دعوی لایست که بر می موانعتی و اجی خواننده و دعوی و دعا گو
مشغی من اعلیٰ و غلی جاس و اجی یعنی زبان و مردم را می عقد و می بگوید

رای کمر و عقل را صبیخشند و یارای او و نبش کنند و در روشنی راجا
صاحب پوشش سبزی باز راجا و اهل طایفه اش همه در سبزه تختی در
مذکره راجا خلاص راجا جان که وقت موت است اندکی اندر حق
روقی کمر زاری کرده و خنجر بخشک با صفت کشتند که حیات
روزگار و عیش و تنگی چیست ربوبی فزان بردارند و ترنار
یعنی زرد در دست است راجا فانه سبزه پوشش و شقت سبای فنان
دوب روی و روشنائی و دن بیرم تمام سبزه راجا کریم
و شتاب و دوجای مکنده و دست سرد سبزه و اعلی کسای غنچه
و بشری سخت پیر شهود و قوی الت یا دنیای تارک سبازی
سافرو و دینا و دی سبزی تن و در سبزه طایفه فنان یعنی فغان
طیحه و و تکر و و عامل کارکن نهاد راجا علوی سبزه طایفه فنان
و مانوا نده و عقبی آخرت صاحبی کما کار عیار جاسوس و کمان کتده
غنی مالدار راجا و شد سبزی و قوی فزاعی نزد یکان مضی معدن جام
و کتاب که برشته رزمی سازند فزاعی برای خدا بر خود و یک منبده
خدا بکنه مضی جام که از رزمی باشد فغانی برای کثیر و بنا کاستی و کلاوا
مرا دران کانی بسنده و کفایت کتده و بنا که غنچه شکار فغان
یعنی کلاه و منعی بقول کلاه باد شاه یعنی بکلاه و در و نشان کلاه
شهرت کز فایام باد شاه و کلاه علی لای مرا و بر تختی سبازی علی راجا
مبتلی شود و دار است معدن خنجر و عیش یعنی کما مضی فغان و نام مضی

هر چه بخت کند و در روز مستحق عدل است که آب پاره بخورد و هر که
 تشنگی بخشد سببی با سر علم کند به عالم مریض خوشنودی و بخورد
 مستی زود جزیی کلام برود اخته می سازد شقی قمار اعلی مدعی دعوی
 مستر با خردار معانی فرمان نبی مستی کرده و طایعی باز بها
 معتر می برسد که در یکایکی مستی ملاعت کالست مساجی نبی کرده باشد
 شقی گفت سلی کفر و صیدی و اندک منقذی آخر شده و گذشته در رفته ها
 تقطیع است یعنی سر و دو گوسفند با غلبه بر جسی کند و کوه جوسی
 آتش پرست اما دور کرد این غم مصدا یعنی چراغ منقذی است
 استوار ما و ای جایی ماندن مالی شکوفه در خندان نیروی توت
 گلسی دور کردن نتواند و از هیچ برادر و رولند بران نظر آید
 قوم مهره جسی منفی دور کردن نواحی و لایست طرفت محبت
 نامی گوی و صاحب واد بایان می گذارنی بی گوار نه همدی فرما
 بیولانی نقش غالب از جانب اصلاری مارانی قدرت و اندامه ظهور
 بر وانی همیشه نغانی جوکی بی سبک دایا فرودم و در تیر سحر ابات
 کلام مجید و احادیث قدسی و اقوال و ادعیات و اشعار را بر
 که در کتاب کستان مذکور و سطو است قوله تعالی اعملوا الی الله و
 شکر او قبل من عباده الشکور معنی کنده ای فرزدان او
 شکر را که اندازنده کان من شکر کنند و اشهد و یا ماکلا شکلی
 لقد استجبت من عبدي و لکن له عجزی فقد عقرت له کواچه

ای شکرستان من بسنجق بنول که درم از بنده خود و شکر مرا و را
 بخور من شکر آرد ز جرم او را حتم و بیکر یعنی کروکناک و الکلاطین
 العیظ و العا جین عن الثانی و الله یحب الخسین الله تعالی میوه
 که بهشت ساخته شده است برای آنانکه فرود نرند کان نشنود منید
 عفو کند کان از مردمان خدا نیایی و دست میدار و بیکار را از آن
 العیظ بالایم کرنت و را غره از حب که بر من عمل صالح
 قلنقیبه و من آسائه تعلیم کسی که عمل کند بیکر من نفس راست
 که جزیی که بر من او راست کسی که بری کند بسن او است و سخن آفر
 الیه من خلیل الذین و ما ترک و یک نرم به سوی او از گردن
 ان مع العسر یسرا و بدرستی که با سخنی اسانیت و قنای عذاب
 القان کنه امر ای برود کار را از غدا اب نشن انا مریض القان
 بالبر تنسون أنفسکم یا سفیاد بر و ما زاری بیک و فواوش می کند
 نفس ما خود را ذی القربی خدا و ندان نرویکان و اذ امری
 باللعو من اکران و چون کبدرند به بهبود و باز می کبدرند بر
 فان جاء هکذا ک علی ان تشریک مالکین لک به غره فلا تطعمها
 و اگر گوش کند ایشان ترا برانکه شکر است آری تو من جزیی که نبی ترا
 بدان و انش پس کن اعانت ایشان ترا خلق و انش فوا و انش فی ال
 الله لا یحب الخسین بخورید و نبوشید و امر کن به برستی
 و دست میدار و الله تعالی من ترا و لو بسط الله الین فی بعباده

لَبَعُوا فِي الْأَنْفُسِ وَكَرَرُوا مَعَهُ تَعَالَى وَزَيَّارًا بَرْدًا كَانَتْ تَحْتَهُ
 هَرَاتِي بِفَرْمَانِ كَمَنْدَرِ زَبَرِينَ وَرَسُولُهُ زَغَرَفَ يَالَكَيْتَ بِيَدِي
 وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقِينَ فَبَسَّ الْقَرِينَ ابِي كَانَتْ بِيَدِي سَانِ مِنْ
 سَانِ تَوْشِشِ دُورِي أَتَمَّ مَشْرِقَ وَغَرَبِ اسْتَكْرَمَ قَوْمِي ابِي تَوَلَّى خَيْشًا
 لِلْخَبِيثِينَ بِيَدِ مَرْبِيهِ إِذَا الدَّرَكَا الْغَرْقَا وَفَتِي كَرَبِي
 أَوْ رَاغِقَ شَدَنَ فَادَا رَكْبُوا فِي الْعَالِكِ دَعَا اللَّهَ تَحْلِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ وَفِي كُوسَارِ شَدَنَ وَكَشِي مَخْوَانَهُ ضَايَعًا رَاغِقًا
 وَطَاصَ كَمَنْدَ هَرَاتِي أَوْ دِينَ ابْنِ الْكَمَلِ صَوَابَ لَبَصِيبِ الْحَبِيبِ
 بِرِسْتِي كَمَنْدَ شَرِّينِ أَوْ زَبَرَاتِيهِ أَوْ زَخَرَاتِ فَذَلِكَ
 الَّذِي لَبَسْتُمْ فِيهِ بَسْمَاتِ الْكَمَلِ مَاتَ مَكْرُومًا رَاغِقًا
 هَذَا بَشِيرًا إِنَّ هَذَا الْأَمْلَاقَ كَيْفَ مَبْتَلِينَ أَوْ مَكْرُومًا تَبَرُّكُ
 قَلَمُ يَابِتَ يَنْعَمُ ائِمَّانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بِاسْتِغَاثَتِهِ كَمَنْدَ ائِمَّانُهُ
 ائِمَّانُهُمْ كَمَنْدَ ائِمَّانُهُ عَذَابُهُ أَوْ لَكَ لَهُمْ رَزَقٌ مَعْلُومٌ
 أَنْ يَنْعَمَ ائِمَّانُهُ رَاسَتَ رُوزِ بَاسِعِينَ وَوَأَسْتَلَمَ لِقَائِهِ لَاحِقًا
 أَوْ تَوَارَتْ بَنَاشِي زَمْرُوعَهُ كَرُونِ هَرَاتِيهِ كَرُونِ هَرَاتِيهِ كَمَنْدَ
 وَتَمَّ يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ هُوَ حَبِيبُهُ هَرَاتِيهِ كَمَنْدَ بَرْدِ ائِمَّانُهُ
 أَوْ كَمَانِي اسْتَوَى الْحَرِينِ كَمَانِي ائِمَّانُهُ وَبَنِي كَمَانِي
 سَبْكَوِي كَرَدَهُ اسْتَعَاذَ سَوِي نَوَالِمِ عَمَلِ ائِمَّانُهُ بِأَبْنِي أَدَمَ الْكَ
 قَبْدُ الشَّيْطَانِ أَنْ لَكُمْ عَدُوٌّ مَبِينٌ مَعْنَى كَرَدَهُ سَوِي ائِمَّانُهُ

فَلَمْ يَكُنْ

وَأَنْ أَوْ كَمَنْدَ بَرْدِ ائِمَّانُهُ وَبَنِي ائِمَّانُهُ شَطَرًا كَمَانِ وَبَرْدِ ائِمَّانُهُ
 سَبْ ائِمَّانُهُ بَلَسُولَتِ لَكُمْ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 نَفْسُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 الْعَذَابُ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ وَبَرْدِ ائِمَّانُهُ
 عَذَابُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 نَائِمِينَ مَوْلُودِ الْأَقْدَقِ لَدَى عَلَى الْفَطْرَةِ الْإِسْلَامِ ثُمَّ ائِمَّانُهُ
 وَبَنِي ائِمَّانُهُ وَبَنِي ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 مَيَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 فِيهِ مَلَكٌ مَقْرَبٌ وَبَنِي ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 وَفَتِ كَمَنْدَ مَقْرَبِ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 حُبًّا ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 التَّوْبَةُ عَلَى الْعِلَادِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا ائِمَّانُهُ
 بِرَبِّهِ كَمَانِ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 رَاحَتُهُ دُونَ دُرُوبِ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 الْفَقْرُ سَوَاءٌ الْوَجْهِ فِي الدَّارِ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 وَرَهْرَهُ دُونَ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ
 صَحَابُهُ كَمَانِ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ ائِمَّانُهُ

کشتوب مغلوب یصول علی الکلب و فنی کرنا امید شود و آبی دراز
 که زبان خود را همچون کرب مغلوب که حمله میکند برکت افلاک
 الاذن منطوقه و آینه لا عظم عند الله قدنا و متنبلا و کثیرن کوبها
 زمین طور است در سبکی که آن کوه است هر آنکه بزرگ است
 نزد وکت ضعیف عالمی از حدت قدر و درجه او اذ اشبع الکلی یصوب
 تطشاً و خاوی المطن یطیش یا لفرار چون بر شود و لا و جمله
 میکند بنوت نمی شکم شروع میکند بر یمن الا لا تخزن اخرا البلیة
 فلیکن الطامخ حقیقه بدان واکاه بهش عکین شوی انداز
 با و رنج بسیم خدا را اظهار است نهان و ران غم و ملاکت اذ
 من نعد الخاسر علی یقین هذا و لم تد رما ی بطین حزن را
 پس بگو و بر نوری را ای کیسه شامی یکبار بر انکار ای اوست
 و در پی بابت آنچه در نهانی است و بطنی نه است آنچه بر شده است
 اشاهد من اهو یغیب و سبلة فیلحقی شأن اصل طریقا
 شاهد میکند که راکل عاشق نیست و سبلة بل حق میشود و کاری که میگویم
 راه را بگویم نارادش بطنی این شتیه کذکات ترا بی محرقا
 و غیرت بی فزادش از شعله میکند باز افتادن انش را همچون
 می بین تو را سوخته و غریب شده بهلاج الح صوة العواقر
 بطینها و انت غنی ان سکت تطیق الخیثه می شود و سوی او را
 بوشی تو سر و دگر بنده اگر خاموشی ما خوش ای استت

الاعانی

من عن جبرائی و الله اعلم استرا بیک اعلانی در سبکی که نهان
 سکیم از چشم سبایه خدا میداند نهانها و انکارا من و عند یوب
 القاشیات علی الحی مثل عضون الحجر الصلد و نزول
 و رزمین با و سخت باغ و می جنبه شاخه و رختان نه سکت
 و افانین علمنا جلنا علفن بالبحر الاخضر نارا هلك
 الناس حوله عطفنا و هو یبای فلا یقیف شاخه کای است
 او بخیه است به رخت بدگشته مردمان کرد او و سبب مانی
 که در ده میشود و فنی و چای است از سبک اذ است انا است
 اینها کن سانا حلیمنا یا من یفصح قلبه لعل لا من کنیا
 چون بی تو کنایه کار بر ایش سانه و بر داری کی رشتی میکند
 دل را اجرا میکند بر رزموار بپیش المطاعم حین الدل یکسها
 القدر و منتصب و القدر مخصوص به جزب طمع و از او
 و در فنی که خوار می حاصل آرد و یکبار و یکبار و یکبار
 نشسته و مرسته فرو می آرد و ما اذا خاصک یا مغرورین
 الخطر حه هلکت هلکت فلیت القمل لم نظنه چه در را و روتا
 ای مغرور و رزمگر که با کشته یکبار کنی که مو در پیر می بالنت
 قبل میتی بوما اقول بمیتی بحا تلاطم رکبیت و اطللا
 املا قریب ای کاشی که بیل زد من روزی طغایم مار و زغور
 در با سوج زنده زانو بی مرا پر کنم ز پر کنم من قد سبایه

یا لوراء حیا و اجملا حسدا که خوانا محقق متعزست
 این جوان مانند کوساله تنی که مران قن را او از میت سمعی لاله
 حسن الاغانی کوشش و عاشقان بهوی دور و دور او را
 من ذلک الذي حسن المثاني کست که برساند قوت روح را مانا از اخذ
 الخصى والعین که امیر سخن کند با من نکینه و اکینه
 ما للغریب سوا الغریب و اینست دوست یار و آخو العذ
 لایم بالصالح و صاب و شبنی میکند رو به نیک الا و کلین
 بکذاب اشکر که عیب بکند از ابد روع بسیار و ناکام
 رضیا من لک الیک بالقینص راضی شوم با زانعام تو بجا پذیر
 ستر لطیف من محلو بطلعة الدجی شب آمد خیال که شش
 میشود و بدیدار او تا بر کی خیال انوار قمری علی اللیلها دیا فلتک
 له اهللا و سهلا و محجبا بس کنتم او را هم او زدی قدم
 او زدنی که سزاوار است و نیک خوش است آنانی
 الذي اهلها عکس الدجی آمد شب من آن که شب دوستدارم
 او را و زتابی شب اذا جئت فی رفقة کتد و بی چون
 می آتی تو بمن در گروهی تا زبانت کن تو مرا و انکنت فی صلی
 فانت محاربی که به شمشیر تو را شش پس تو جنگ کتده مرا
 فقد زمان الوصل بالمرجا هلا که کرده هنگام وصل او گذرا
 بنا وانی فقد زلت العیش قبل المصایب با ندازه لذت

اول می بینم مصیبتها و ان سلم الانسان من سوء نفسه و اگر سزا
 ماندا و می زبانی نفس من سوء ظن المدعی لیس بعلم پس از میرکا
 مدعی میت سلاط طلماء لقلیله بلا بکاه و دونه شکمی است دل
 مرا نمی خواهم کشدن شکلی داشت الذي لال و لو سبت بخونا
 مفتشایم آب سرد را و اگر با شام را بلیت بخوی بصول مغاضبا
 مبتلا شدم من بخوی که حمله میکند خشمناک علی کینیدی مغاللت
 العربی برین همچون زید و میانه در قتل که در عمر علی خرم
 لیس بی فزع راسه بر کشیدن زید بریندار و سر خود را عمر و هزل
 یتقیم الرفع عاقل الجور هست که راست شود و رفع از عمل کتده
 جروست صدیق لا یتجی فی ودا و هابا و دوستی که کاست
 کروند مرا از دوستی ان سبی اگر برینها یومافینو صم له عذر
 آید زبیده اند او را روزی روشن شود و عذر من ماکم من
 ذکر لی الجیب بمبتمی ای که کشت از یاد کردن و دوست
 لو سمعت ورق المحج صاحب معی اگر شش خواننده شود و در
 و کباده پیا بیا زافرا و بر او زبانه با معشر الخلان قیالوا
 للمعان ای گروه و دوستان بگویند شد رست را که فارغ از
 باشی بی لست قدری ما قلیب من جعی و در بناده که در دل
 در دما شست لوان حبا بالملام من دل اگر بر سر که در پی
 ملامت و روشو و سمعت انکا یقتل عدول پس شش

بسم الله الرحمن الرحيم
باب الف اصل این استوار این جهان باد البتة اصلا هر آینه نشانی
بسختی امر زمان او امر جمع این و امر فرمانیده اخذ گیرنده و امر خود
و امر پذیرنده اینست ملک را بجهت بر ابراهیم الخ برادر او استوار
الکید استوار است شیر اسانده جمع است غلبه و استوار است جمع الم
الام جمع در دوا اهل مبداء آل جمع است رنج بالا اساس مبادا است
و است نشان اما را و است جمع این است اما است راسخ اما
جمع نام مردمان است که را می گویند سفید است و سبزه است سرخ
اصغر از و از رقیق است و اختصار است که کم است و قوی است کل افضل مثل
ترا فاضل جمع علم و انما تر اجمعان و ان ترا وسط مبادا و است جمع
اینجا تر است و اعلی بلند تر از روشن تر از اظلم تر از کثیر بعد
اقرب تر و کثیر بعد غیر تر اقری قوی قوی تر اضعف سست تر و لی بلند تر

کلمه یعنی خود را

ترا افاضل شیرین تر است بخ تر است جوان مرد ترا مثل و انما بزرگواران
اراجع است به این نام درست اکامرا و عثمان فارس با برین کوز
ارقاب است بکان از همه را از اناب کتیران حسن و غیره
جسیر و انما شیرین اولیا و دوستان غنی انما رب غنیان انما
بیکان انما و است بسختی و دروغ و دروغ و دروغ و دروغ و دروغ
و دشمنان اسالیب و انواع و اجناس و اصناف و کونین اطلاق و انما
و انظار و افافا و اسما و اسما و اسما و اسما و اسما و اسما و اسما
بازماندگان است شغلها جدا جدا و استخوان اجبار بیکان و شکار
بر این اعداد از اعداد و انما اتباع و استشیاع پس و ان قنات
قوتها و قنات و از منتهی نکات انما انما انما انما انما انما
و دشمنان اعیان که خدا باین است که در جهان اید و اید و اید و اید
انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما
انما و پیران کلان انما پیران انما که پیران انما انما انما انما
انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما
کو در کان خود را و انما در کما و خوشیها انما انما انما انما
است و است و است و است و است و است و است و است و است و است
بر کما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما
اراجع است و در اراجع با و انما انما انما انما انما انما انما
و انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما

تکاپوی کردن متبر بوشاید سلم پیشین بر او غله و غیره **باب پنجم**
المکسور سگ نام سگ نمره شان آهن نیز سواد است بر بن
 سردار از او با پای سپه همان سگین کار و سیرت و دشمن سگین
 مردار و بد ساطین و وصف غلامان از دو جانب سواد است
 سمات غازی بن سالار سوار گریه **باب ششم المصنوع** سکون و
 سبکی بوع نامی سده درگاه سرور شادی سلاک کل کار زیان
 انگشتان بر ران سگ ز زبان سمولند بی سلطان پا و شاه سگ
 بامه بنت سیم بهاری سبل راه سود سگستان سکوت عاشقی
 سوال پرسیدن سرفه **باب هفتم المصنوع** سگ سگ سگ
 شهادت زمر کی شرف سگ کورای شرف سگ بزرگوار شگفت سگ
 شکر نال سگ شجاعت دلیری شقاوت بختی شغی بد بخت شجاعت
 خوان شاد گواه شهادت شته در راه خدای شاعر شاعر کوئی شایع
 فاش شجره شفته لب شطرنج شاد سگ سگ سگ سگ سگ سگ
 در اندکان شقیق در دین سگ شقیق سگ بی و با سگ سگ در اول شنبه
 سخت شتاب سگ شایع سگ در سگ دهنده شجره شجاعت
 خواست شغی خواه شگفت شکر سگ انبار شگل شخی شجره شجاعت
 سب شهاب غریبای نیک شجره سگ کردن ششم و شام و اوان شجره و شام
 طعن زدن شهور آرزو شهادت دشمن کامی **باب هشتم المکسور**
 شقان و شقی شهاب شایع شتابان شد شخی شجره شجره

سخت شجاعت غریبای نیک شجره شجاعت اسلام نشان سگ
 شبح سیری شکر دلال نعلین شحات لبها شجاعت و لیلان سگ
 کله کردن **باب نهم المصنوع** شجاعت دلیری شجره شجاعت
 شجاعت جمع شجره و گواهی شجره شجره شجره شجره شجره
 شجاعت شجره کاه از ان شجره شجره شجره شجره شجره شجره
 و آب دهنده شجره شجره شجره شجره شجره شجره **باب دهم المصنوع**
 صومعه جای زاده صومعه صومعه صومعه صومعه صومعه
 کل شکر صاعقه شکر شکر از ان شجره شجره شجره شجره شجره
 صغیر و وی صوت او از صفال زرا بده و آینه پاک صفال زرا
 صد بر ز و آب صلاوات نماز و دعا و در و صلاوات صومعه
 روزه صائم روزه دار صامیه الدهر هر روزه و ابر صامیه
 دوستی صدف دوست صادق و صدوق راست کوفتی
 ناستان و سبی سر کنده صغار روی کر صباغ رنگ صانع زرا صاب
 نگاه دارند صغیر کوچک صمن صمن صمن صمن صمن صمن
 صراج اسکا صمغ درست صلاحت صلی صامت و رو سیم و صاموش
 صبی کودک صلابت صخی صرامت صالی و مرد و صلی صاب صلی
 صعب دشوار صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 بار و خدا و صواب رستی صاب صامت صواکن و صفا صلی صافی صافی
 سن صلب صلب صلب صلب صلب صلب صلب صلب صلب صلب صلب

بیشتر مباحث جمع در بر شیر بره کره بلال و نوجوان و بخت
جدا شدن در است و نمودن **باب الیه و مضمون** بدال شستن
لاغر بدال انت گفتن بهی راه نمودن در دین عموم اند و همای
مژه و نه صلیق بن نشاط طب کاسموی **باب لاسم الف** لایق در
خور لابس پوشنده و لاطم با چرن لایق بازی لایق نایب لایق
در خشنده و لایق و لایق
و نوشته لایق لایق

میت هیچ چیز لایق

نخین است

الیه و مضمون

بوسه

نوبه

بیشتر مباحث جمع در بر شیر بره کره بلال و نوجوان و بخت
جدا شدن در است و نمودن **باب الیه و مضمون** بدال شستن
لاغر بدال انت گفتن بهی راه نمودن در دین عموم اند و همای
مژه و نه صلیق بن نشاط طب کاسموی **باب لاسم الف** لایق در
خور لابس پوشنده و لاطم با چرن لایق بازی لایق نایب لایق
در خشنده و لایق و لایق
و نوشته لایق لایق

[illegible]